

РЕШЕНИЕ

№ 4654

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 14.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6981** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 9б вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ във вр. с чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/:

Производството е образувано по жалба на „Рулон –Искър“ АД – в несъстоятелност, ЕИК:[ЕИК], представлявано от постоянния синдик адвокат Ц. М. срещу Акт за установяване на задължения по декларация /АУЗД/ № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г., издаден от Д. Д. Х., на длъжност старши инспектор в Отдел „Общински приходи - Искър“, Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, мълчаливо потвърден.

В жалбата са релевирани доводи за нищожност, а при условията на алтернативност, такива за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон и за нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Оспорват се размерите на евентуалните данъчни оценки на недвижимите имоти, като се излагат доводи, че базисната стойност на имотите и всеки един от корекционните коефициенти, послужили за основа на данъчната оценка са определени неправилно от органите по приходите. Оспорва се дължимостта на начислените ДНО и ТБО за 2016 г., 2017 г. и 2018 г., тъй като по отношение на същите е налице влязло в сила Решение № 7104/20.11.2019 г., постановено по административно дело № 10301/2019 г. по описа на АССГ, с което е

отменен като незаконосъобразен АУЗД № ДИС18-ТД261101/22.07.2019 г., издаден от орган по приходите при Отдел „Общински приходи - Искър“, отнасящ се за същите данъчни периоди, респективно за същите ДНИ и ТБО. Подробни съображения в тази насока се излагат в депозираната жалба. Отправя се и възражение за изтекла петгодишна погасителна давност относно задълженията за ДНИ и ТБО за 2016 г. В заключение се иска отмяната на оспорения АУЗД. Не се претендират разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не изпраща представител. Ответният административен орган – Директор на Дирекция "Общински приходи", Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения административен акт и присъди в полза на Столична община следващото се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните от фактическа страна, приема за установено:

От административната преписка се установява, че с АУЗД № 723022-1/11.06.2021 г., издаден по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК, на „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност, са установени непогасени задължения за данък недвижими имоти /ДНО/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за данъчен период 2013 г. – 2017 г. /л.68-71/.

С Решение № СФД21-РД28-235/30.08.2021 г., издадено от Директор на Дирекция "Общински приходи", Направление "Финанси и стопанска дейност", СО, АУЗД № 723022-1/11.06.2021 г. е отменен като незаконосъобразен, неправилен и необоснован, тъй като в хода на развилото се производство не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за установяване основата и определяне размерът на публичните общински задължения за ДНИ и ТБО на „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност, респективно и касаещите го законови облекчения и административната преписка е върната със задължителни указания /л.58-61/.

В тази връзка е започнало ново административно производство, образувано на 05.10.2021 г. по инициатива на административния орган по приходите, в изпълнение на Наредване № ДИС21-ТД26-63/05.10.2021 г. /т.1/

С Уведомление рег. № ДИС21-ТД26-63 от 05.10.2021 г. по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност е уведомено за образуваното административно производство по смисъла на чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Обект на производството са публични общински вземания на задълженото лице „Рулон –Искър“ АД – в несъстоятелност, за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци за имот, находящ се в [населено място], [улица] за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. с партида М050087_000131_14 /т.1 л.27-28/.

До Началник на Отдел „Общински приходи - Искър“ във връзка с образуваното производство е предоставена информация, че по отношение на „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. не е образувано и не е провеждано ревизионно производство на основание чл. 112 от ДОПК.

В хода на административното производство, развилото се по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК, е установено, че след отмяната на чл. 17 от ЗМДТ, имотът на дружеството е предеклариран с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/18.01.2012 г. Данъчната

партида на имотът е оставена с № M050087_000131_14, с актуализирана информация за обектите и отчетните стойности.

С Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/18.01.2012 г., подадена от „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност за деклариране на имот, представляващи сгради, находящи се на адрес: [населено място], район „Искър“, [жк], [улица] за четири броя обекта, разположение в нея със следното описание: производствен обект Фабрично производствена сграда – 3 750 кв.м.; производствен обект Фабрично производствена сграда – 17 329 кв.м.; склад /производствен/ - 1 600 кв.м.; производствен обект фабрично производствена сграда – 978 кв.м.; производствен обект фабрично производствена сграда – 756 кв.м.

С коригираща декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/03.07.2020 г., подадена от „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност за имот, представляващ сгради, находящи се на адрес: [населено място], район „Искър“, [жк], [улица] за три обекта, разположени в нея със следното описание: ПС Цех велпапе – 17 890 кв.м., предназначение – стопанска цел, с отчетна стойност 605 934.00 лв.; ПС ЦЗЛ – 984 кв.м., предназначение – стопанска цел, с отчетна стойност 33 328.00 лв. и ПС КИП общежитие – 918 кв.м., предназначение – стопанска цел, с отчетна стойност 15 546 лв.

Установено е, че за определяне на ТБО по партида M050087_000131_14 има подадени декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община за 2016 г., 2017 г. и 2018 г. Декларациите са обработени и размерът на ТБО е определен според решенията на СОС за съответните години. Констатирано е, че няма подавани декларации за определяне на такса за битови отпадъци по чл. 27, ал. 1 и чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община за 2019 г. и 2020 г. По партида M050087_000131_14 е установено, че няма извършени плащания за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци за периода от 01.01.2016 г. – 31.12.2020 г.

Към административната преписка е приобщена Актуализация на оценката на ДМА, изготвена от инж. С. Г. М., съгласно която пазарната стойност на цех велпапе е 605 934 лв.; пазарната стойност на КИП общежитие е 15 546.00 лв. и пазарната стойност на ЦЗЛ е 33 328.00 лв. /П..1,т.І,л.45-68/. Приобщено е и Конструктивно становище относно конструкция на сградите на адрес [населено място], Район „Искър“, УПИ Х1.7, кв. 2, [улица], изготвено от инж. Н. Н. /П..1,т.І,л.69-75/.

Издаден е АУЗД № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г., с който на „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност, са определени задължения за Данък недвижими имоти и задължения за Такса битови отпадъци за посочения недвижим имот, а именно:

1. Данък недвижим имот за имот по партида № M050087_000131_14: за период 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. в размер на 48 546.33 лв. – главница и лихва в размер на 17 005.23 лв.;

2. Такса за битови отпадъци по партида № M050087_000131_14: за период 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. в размер на 20 771.64 лв. и лихва в размер на 6 136.60 лв.

В издадения акт подробно е описан начинът на определяне на конкретния размер на дължимите ДНИ и ТБО за всяка година, по отношение на всяка сграда, находящи се в [населено място], Район „Искър“, [жк], [улица], като основата за облагане на ДНИ е определена на 5 878 191.00 лв. Цитирани са заповедите на Кмета на Столична община, според които недвижимият имот попада в границите на територията на Район "Искър", СО с организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Описани са

приложените ставки, съгласно промилите, определени от Столичен общински съвет за съответните години.

Оспореният административен акт е връчен на дружеството-жалбоподател на 23.03.2022 г., видно от представената по делото обратна разписка /т. I, л.104/. От страна на същото е депозирана жалба по административен ред с вх. № ДИС21-ТД26-63-(8)/08.04.2022 г. в законоустановения 14-дневен срок и пред компетентния административен орган – Директор на Дирекция "Общински приходи", Столична община /т. I, л.85-95/. В законоустановения срок от страна на последния не е постановено решение, поради което от страна на дружеството е депозирана жалба срещу мълчаливо потвърдения АУЗД № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г. чрез административния орган до съда с вх. № ДИС21-ТД26-63-(10)/17.06.2022 г.

Към доказателствения материал по делото се прибиха като писмени доказателства: Представени от ответника – с молба от 22.05.2023 г. - Решение № СФД21-РД28-235/30.08.2020 г. на Директор на Дирекция "Общински приходи", Столична община; жалба с вх. № ДИС21-ТД26-63/01.07.2021 г. на „Рулон - Искър“ АД – в несъстоятелност срещу АУЗД № 723022-1/11.06.2021 г.; АУЗД № 723022-1/11.06.2021 г.; Заповед № РД-15-1670/24.02.2006 г. на Кмет на СО, с която Д. М. Ж. е назначена на длъжност младши счетоводител в отдел МДТ към Направление „Финанси и стопанска дейност“, СО; Допълнително споразумение към трудов договор № СОА21-РД15-2711/17.03.2021 г., с която Д. М. Ж. е преназначена на длъжност старши инспектор в отдел „Общински приходи - Искър“ към Дирекция „Общински приходи“ и Заповед № СО120-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмет на Столична община, с която старши инспекторите в отделите „Общински приходи“, „Големи данъкоплатци“ и „Ревизии и събиране на вземания“ /л.56-76/.

Приобщено по делото за послужване е и административно дело № 10301/2019 г. по описа на АССГ, I-во отделение, 19-ти състав.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Предвид, че актът е издаден в производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, решаващ административен орган при оспорването му по административен ред е Директорът на Дирекция "Общински приходи", Столична община на основание чл. 4, ал. 5, предл. второ от ЗМДТ и този орган се явява ответник в настоящето производство. Жалбата срещу решението, с което е мълчаливо потвърден издаденият АУЗД е депозирана чрез административния орган до съда на 17.06.2022 г., лично от жалбоподателя и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на оспорване и проверка от съда е оспореният АУЗД № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г., издаден по реда на чл. 107, ал. 3 от ДОПК от Д. Д. Х., на длъжност старши инспектор в Отдел „Общински приходи - Искър“, Дирекция

„Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

В тази връзка и съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според алинея трета на същата правна норма, в производствата по чл. 4, ал. 1, служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал. 4, служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината. Според ал. 5 от същата правна норма, ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община упражнява правомощията на териториален директор на Националната агенция за приходите. Съгласно чл. 9б от ЗМДТ, установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ.

В конкретния случай се касае за повторно производство по издаване на АУЗД, във връзка с отменителното Решение № СФД21-РД28-235/30.08.2021 г. на Директор на Дирекция „Общински приходи“ при СО, с което е отменен АУЗД № 723022-1/11.06.2021 г., издаден от Д. А., на длъжност старши инспектор, отдел ОП Искър, Дирекция „Общински приходи“, СО и преписката е върната с указания за ново производство.

При обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания като ДНИ и ТБО е приложим редът, предвиден в ДОПК. Оспореният АУЗД е издаден именно по този ред, от служител на общинската администрация – Дирекция „Общински приходи“, към Направление „Финанси и стопанска дейност“, Отдел „Общински приходи-Н./В.“, който е разполагал с правата и е имал задълженията на орган по приходите, съгласно разпоредбата на чл. 9б от ЗМДТ и с оглед представените доказателства - Трудов договор № РД-1570/24.02.2006 г. и Допълнително споразумение към трудов договор № СОА21-РД15-2711/17.03.2021 г., е видно, че Д. М. А. заема длъжността старши инспектор в Отдел „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община и по силата на Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмет на Столична община, има правата и задълженията на административен орган по местни приходи и да упражнява компетентността на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1, ал. 3 и чл. 9б от ЗМДТ /л.57-76/.

Представени са и доказателства за компетентността на издателя на оспорения в настоящето производство АУЗД № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г. / вж. Доп. споразумение № СОА21-РД15-2710/17.03.2021 г., Дл. характеристика за длъжността старши инспектор в Отдел „Общински приходи“ към СО и Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. на Кмет на Столична община/П. т.І, л.18-22/.

Ето защо, съдът приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, като съдържа правните и фактически основания за издаването му. Спазени са административнопроизводствените правила по отношение определяне дължимия размер на ДНИ и ТБО за данъчен период 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., не се установяват допуснати съществени нарушения на същите, които да са довели до ограничаване правото на защита на дружеството-жалбоподател. Спазени са основните принципи на АПК и ДОПК относно определяне задълженията за данъчен период 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., противно на релевираните в жалбата възражения. Изложени са фактическите и правни основания за издаване на АУЗД за посочения

по-горе данъчен период, поради което възраженията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни.

От установената фактическа обстановка, включително въз основа на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав, намира, че при издаване на оспорения административен акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, водещи до прогласяване на частичната нищожност на издадения АУЗД относно данъчен период от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Съображенията в тази насока са следните:

Видно от представените по делото доказателства с административната преписка и приобщеното за послужване административно дело № 10301/2019 г. по описа на АССГ, 19-ти състав, I-во отделение, с влязъл в сила съдебен акт – Решение № 7104/18.11.2019 г., постановено по административно дело № 10301/2019 г., по описа на АССГ, влязло в сила на 20.12.2019 г., е отменен като незаконосъобразен АУЗД № ДИС18-ТД26-101 от 22.07.2019 г., издаден от орган по приходите в „ОП-Искър“ при Дирекция „Финанси и стопанска дейност“, СО. Със същия на „Рулон - Искър“ АД – в несъстоятелност, са били определени задължения за данъчен период 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. за ДНИ за имот партида М050087, както следва: за 2014 г. в размер на 11 021.61 лв. и лихва 5 439.79 лв.; за 2015 г. в размер на 11 021.61 лв. и лихва 4 315.79 лв.; за 2016 г. в размер на 11 021.61 лв. и лихва 3 197.79 лв.; за 2017 г. в размер на 11 021.61 лв. и лихва 2 080.33 лв. и за 2018 г. в размер на 11 021.61 лв. и лихва 959.80 лв. Определени са и задължения за ТБО за същия имот, както следва: за 2014 г. в размер на 3 287.88 лв. и лихва 1 636.30 лв.; за 2015 г. в размер на 3 277.43 лв. и лихва 298.40 лв.; за 2016 г. в размер на 3 287.88 лв. и лихва 967.41 лв.; за 2017 г. в размер на 3 287.88 лв. и лихва 633.84 лв. и за 2018 г. в размер на 3 340.06 лв. и лихва 305.47 лв.

Процесният АУЗД е издаден за задължения за ДНИ и ТБО за данъчен период от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. Недопустимо е издаването повторно на АУЗД на същото фактическо и правно основание, а именно относно задълженията за данъчен период от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г., за същия имот, след като със сила на присъдено нещо е прието по съществото на спора в Решение № 7104/20.11.2019 г., постановено по административно дело № 10301/2019 г. по описа на АССГ, че АУЗД № ДИС18-ТД26-101 от 22.07.2019 г. е незаконосъобразен за този данъчен период. Този въпрос не може да бъде пререшаван с издаване на нов АУЗД от административния орган. Като се е произнесъл с такъв акт, органът по приходите в Отдел „Общински приходи - Искър“, Дирекция „Общински приходи“ при СО е излязъл извън рамките на материалноправната си компетентност, поради което АУЗД № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г. е частично нищожен относно установените задължения за ДНИ и ТБО ДНИ за имот партида М050087 за данъчен период 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. Това е съществен порок, който опорочава издадения АУЗД в тази му част, до степен на нищожност /в този смисъл Решение № 3187/28.02.2020 г., по административно дело № 11665/2019 г., по описа на ВАС/. В тази връзка жалбата в тази част е основателна, поради което следва да бъде прогласена частичната нищожност на оспорения в настоящето съдебно производство АУЗД. Предвид установеното, не следва да бъдат разглеждани възраженията за изтекла погасителна давност на задълженията за 2016 г., релевирани в жалбата.

Относно задълженията за ДНИ за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 107, ал. 1 от ДОПК, когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз

основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон, а съгласно ал. 3, размерът на задължението по ал. 1 се съобщава на задълженото лице и по негово искане, органът по приходите издава акт за установяване на задължението в 30-дневен срок от искането, като този акт може да се издаде и служебно при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия.

От цитираната разпоредба следва, че актът за установяване на задължение по декларация се издава в три случая: 1) при подаване на искане от задълженото лице, 2) при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 /регламентиращ действията след приемането на декларацията при установяване на несъответствия между съдържанието на подадената декларация и изискванията за попълването ѝ или несъответствия между данните в декларацията и данните, получени от органите по приходите от трети лица или администрации/, 3) когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. Съдът намира, че в случая е налице третата хипотеза, тъй като в АУЗД за всяка една от отчетните години и за всяко едно от задълженията /ДНИ и ТБО/ е посочен конкретният размер, който е дължим и невнесен от жалбоподателя в законоустановените срокове.

Както се посочи по делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на недвижим имот с идентификатор на земята 07106.1402.1104 и адрес на имота: [населено място], [улица], състоящ се от следните сгради – ПС Цех велпапе – 17 890 кв.м., ПС ЦЗЛ – 984 кв.м., ПС КИП общезитие – 918 кв.м. Не е спорно, че имотът е деклариран с Декларация по чл. 17 от ЗМДТ с вх. №[ЕИК]/18.01.2012 г., както и с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/18.01.2012 г. и коригираща Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/03.07.2020 г. за сгради.

Производството е образувано служебно по инициатива на орган по приходите, за да бъдат установени задълженията за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., както и да бъде изготвена справка за начина, по който са изчислени задълженията /вид, основание, период, общ и неплатен размер/. В хода на административното производство, респективно в издадения АУЗД е установено, че дружеството-жалбоподател за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. не е заплатило ДНИ, както и ТБО за същия период.

По отношение ДНО за период 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.:

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 - 4 от ЗМДТ определя кои имоти се облагат с данък и кои не. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ, с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. А според ал. 3 на чл. 10 от ЗМДТ, не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен. Според ал. 4 (нова - ДВ, бр. 61 от 2013 г., в сила от 01.01.2014 г.), не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв. включително.

На основание чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Разпоредбите на чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ и чл. 11, ал. 1 от *Наредбата за определяне размера на местните данъци на Столична*

община /Приета с Решение № 83 по Протокол № 7 от 28.02.2008 и разгласена на 07.03.2008; Поправка на чл. 41, ал. 1 с Решение № 113 по Протокол № 7 от 06.03.2008 г.; изм. и доп. с Решение № 828 по Протокол № 28 от 18.12.2008; изм. и доп. с Решение № 32 по Протокол № 30 от 29.01.2009; изм. и доп. с Решение № 766 по Протокол № 54 от 17.12.2009; изм. и доп. с Решение № 3 по Протокол № 81 от 13.01.2011; изм. и доп. с Решение № 65 по Протокол № 5 от 22.12.2011/, определят, че дължимият данък се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим, а в чл. 28, ал. 2 от ЗМДТ и чл. 11, ал. 2 от Наредбата за определяне размера на местните данъци е посочено, че по отношение на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка в размер 5 на сто. Безспорно от доказателствения материал по делото се установява, че дружеството-жалбоподател в настоящето производство се явява данъчно задължено лице, съобразно притежавания от него в съсобственост с друго лице недвижим имот и като такова той следва да заплати задълженията за ДНИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година, като в чл. 20, ал. 1 от ЗМДТ е указано, че данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител в общинската администрация, съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Начислените суми за данък върху недвижимите имоти, съгласно чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредбата за определяне размера на местните данъци, приета с Решение № 83 по Протокол № 7/28.02.2008 г. на Столичен общински съвет са на база 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот за 2019 г. и 2020 г. Начислените суми за данък недвижими имоти са в границите от 0.1 до 4.5 на хиляда върху данъчната оценка на обекта съгласно чл. 19, ал. 1 и чл. 22 от ЗМДТ. На основание чл. 15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, е определен ДНИ в размер 1.875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот. На основание чл. 17 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци – данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ, а за жилищните имоти на предприятията – данъчната им оценка съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ. Видно от разпоредбата на чл. 4 от Норми за определяне на данъчна оценка е, че данъчната оценка на недвижими имоти, на сгради или части от тях се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти и площта по посочена в разпоредбата формула:

$ДО = Бс \times Км \times Ки \times Кх \times Кв \times Ко \times ПЛ$, където

ДО е данъчната оценка в левове;

Бс – базисна данъчна стойност на 1 кв.м в левове;

Км – коефициент за местоположение;

Ки – коефициент за инфраструктура;

Кх – коефициент за индивидуални характеристики;

Кв – коефициент за височина;

Ко – коефициент за овехтяване;

Пл – площта на сградата или части от нея

От страна на приходната администрация е установено въз основа на събраните доказателства, че отчетните стойности на сградите за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. съвпадат с декларираните от дружеството-жалбоподател с Декларация по чл. 17 от ЗМДТ с вх. № 140500/31.01.2000 г., а именно: производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 3 750 кв.м. и отчетна стойност 88 966.00 лв.;

производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 17 329 кв.м. и отчетна стойност 293 167.00 лв.; склад /производствен/ с РЗП 1 600 кв.м. и отчетна стойност 38 193.00 лв.; производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 978 кв.м. и отчетна стойност 54 357.00 лв. и производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 756 кв.м с отчетна стойност 47 201.00 лв. При определяне размера на дължимия ДНИ за периода е взета данъчната оценка, явяваща се по-висока от декларираната отчетна стойност. Данъчната основа за облагане с ДНИ на сградите при сбор на техните отчетни стойности е в размер на 5 878 191.00 лв. Дължимият данък за данъчен период 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. е изчислен правилно от органите по приходите по следната формула: $\text{ДНИ} = 5\,878\,191.00 \text{ лв.} \times 1.875\% = 11\,021.61 \text{ лв.}$ за 2019 г.

Съдът намира за правилно изчислен и дължимият ДНИ за данъчен период 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г., въз основа на депозираната от дружеството-жалбоподател Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/03.07.2020 г., с приложено конструктивно становище, с която са декларирани сградите, находящи се на адрес: [населено място], Район „Искър“, [жк], [улица] – ПС Цех велпапе с РЗП 17 984 кв.м. с отчетна стойност 605 934.00 лв.; ПС ЦЗЛ с РЗП 984 кв.м. с отчетна стойност 33 328.00 лв. и ПС КИП общежитие с РЗП 918 кв.м. с отчетна стойност 15 546.00 лв. В тази връзка и с оглед декларираното, от страна на приходната администрация правилно е определен дължимият ДНИ за 2020 г. в размер на 4 459.89 лв.

Съдът намира за правилни изчисленията на приходната администрация относно размера на дължимия за 2019 г. и 2020 г. ДНИ, ведно с лихвите за просрочие за съответните данъчни периоди. В хода на съдебното производство, въпреки предоставената възможност, от страна на жалбоподателя не са ангажирани доказателства опровергаващи размера на определената от администрацията данъчна основа. Следователно жалбата в тази и част като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

По отношение на ТБО за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г., съдът намира следното:

Правилата за определяне на ТБО се съдържат в Раздел I „Такса за битови отпадъци“ от Глава Трета „Местни такси“ от ЗМДТ. Според тези правила, ТБО се заплаща за услугите по а) събирането битовите отпадъци и извозването им, б) обезвреждането на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, в) поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места /чл. 62, изр. първо от ЗМДТ в редакция ДВ, бр. 153/1998 г./ и се определя в левове /чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ/, в годишен размер за всяко населено място, с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка от изброените дейности /чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ/. План-сметката включва необходимите разходи за: осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци (контейнери, кофи и други); събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за обезвреждането им; проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, вкл. отчисленията по Закона за управление на отпадъците; почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване /чл.66, ал.1 ЗМДТ/.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, данъчно задължени лица са собствениците на облагаемите с данък недвижими имоти. Съгласно чл. 64 вр. чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ, такса битови отпадъци се заплаща от данъчно задължените лица - собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Тези разпоредби и с оглед представения акт за държавна собственост, по недвусмислен начин определят

именно оспорващия като данъчно задължено лице за процесния имот, защото именно той се явява негов собственик.

В процесния случай установените задължения за ТБО са определени по реда на чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ вр. чл. 22 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г.

Нормата на чл. 26, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни на Столична община, определя, че такса битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятието се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва:

1. за сметосъбиране и сметоизвозване;
2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения;
3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни на Столична община, определя, че не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се използват през цялата година и лицата, които са подали декларация по образец за това обстоятелство в отделите „Местни данъци и такси“ по местонахождение на имота. Като тази декларация се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година. От страна на дружеството-жалбоподател за данъчен период 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. не са подадени декларации по чл. 23, ал. 1 или чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни на Столична община.

Съгласно Заповед № СОА18-РД09-1210/30.10.2018 г., издадена от Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 вр. чл. 71 от ЗМДТ за 2019 г., имот находящ се в [населено място],[жк], [улица] попада в границите на организираното в Район „Искър“ сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. С Решение № 857 от 20.12.2018 г. от Столичен общински съвет за 2019 г. за нежилищни имоти на предприятия е определен следният размер на ТБО: по чл. 26 за нежилищни имоти на предприятия: 10 % върху отчетната стойност на имотите. Разпределението е както следва: 3.60 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, 2.40 % за обезвреждане в депа или други съображения на битовите отпадъци и 4.00 % за поддържане чистотата на териториите за обществено положение.

За данъчен период 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г., общата отчетна стойност на декларирания от жалбоподателя имот с Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/18.01.2012 г. е в размер на 521 884.00 лв. за 2019 г. /производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 3 750 кв.м. и отчетна стойност 88 966.00 лв.; производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 17 329 кв.м. и отчетна стойност 293 167.00 лв.; склад /производствен/ с РЗП 1 600 кв.м. и отчетна стойност 38 193.00 лв.; производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 978 кв.м. и отчетна стойност 54 357.00 лв. и производствен обект фабрично производствена сграда с РЗП 756 кв.м с отчетна стойност 47 201.00 лв./ В тази връзка, настоящият съдебен състав намира за правилно определен размерът на дължимата ТБО за данъчен период 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г., а именно: ТБО = ОС x 10 % = 521 884.00 лв. x 10 % = 5 218.84 лв., включително и размерът на дължимата лихва върху главницата 1 176.04 лв.

Аналогични са изводите на съда и по отношение на определения размер на ТБО за данъчен период 01.01.2020 г. – 31.01.2020 г. Органът по приходите при изчисляване на дължимия размер се е съобразил с нормите на чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ вр. чл. 22 вр.

чл. 26 вр. чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни на Столична община вр. Заповед № СОА19-рд09-1478/31.10.2019 г. на Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 вр. чл. 71 от ЗМДТ, съгласно която имот находящ се в [населено място],[жк], [улица] попада в границите на организираното в Район „Искър“ сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци вр. Решение № 52/30.12.2019 г. на СОС за 2020 г. за нежилищни имоти на предприятия. С цитираното решение е определен следният размер на ТБО по чл. 26 от наредбата за нежилищни имот на предприятия, със следното разпределение: 3.20 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битовите отпадъци, 2.80 ‰ за обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и 4.00 ‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. За данъчен период от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. от страна на дружеството-жалбоподател не са подадени декларации по чл. 23, ал. 1 или чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни на Столична община. Правилно е изчислен размерът на дължимата за този период ТБО, а именно: за периода от м.01.2020 г. до м.08.2020 г. = $OC * 10 \text{‰} / 12 * 8 = 781\ 967.00 * 10 \text{‰} / 12 * 8 = 5\ 213.12$ лв. и за периода от м.09.2020 г. до м.12.2020 г. = $OC * 10 \text{‰} / 12 * 4 = 127\ 159.00 * 10 \text{‰} / 12 * 4 = 423.86$ лв. или 5 636.98 лв., включително и дължимата лихва в размер на 720.87 лв.

ТБО не се събира при наличие на основанията по чл. 71 от ЗМДТ - когато не се предоставят услугите по сметосъбиране и сметоизвозване и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, а също и за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. В случая тези обстоятелства не са налице. От представените по делото заповеди, с които Кметът на общината е определял през процесните години границите на районите, в които е било извършвано организирано сметосъбиране и сметоизвозване, се вижда, че няма имоти, попадащи извън тези граници и няма имоти, които да не са били обслужвани от фирмите по сметосъбиране и сметоизвозване. Всички компоненти на услугата, за която се заплаща спорната такса, се извършват в района, където се намира недвижимия имот на жалбоподателя.

Нещо повече – по делото ответникът е представил многобройни писмени доказателства, установяващи и реалното предоставяне на услугите. Така в приложения 1.1 и 1.2 по делото се намират множество педантично съставяни констативни протоколи, актове за установяване извършените и подлежащи на заплащане работи, както и фактури, в които са описани извършените дейности по събиране и извозване на битови отпадъци, тяхното депониране на определените за целта места, както и почистването на териториите за обществено ползване. Същите са съставяни въз основа на сключените договори между Столична община и съответните концесионери. Тези неоспорени от жалбоподателя документи, доказват тезата на административния орган за предоставяне на спорните услуги, при това в договорената с възложителя периодичност и честота. С оглед на установеното, няма основание от жалбоподателят да не бъде събирана ТБО за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г.

Правилно и в съответствие със закона, административният орган е базирал облагането върху данъчната оценка на посочения недвижим имот, представляваща сбор от съответните му идеални части от данъчните оценки на всеки един обект, описан подробно в АУЗД. Б. размери на ТБО според решенията на СОС за отделните години и за всяка услуга поотделно законосъобразно са приложени от органа по приходите. Следователно жалбата в тази част е неоснователна.

Предвид гореизложеното и установено, съдът счита за неоснователни възраженията

на жалбоподателя, че не става ясно по какъв начин са определени задълженията за ДНИ и ТБО за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. По делото се установи, че процедурата по установяване на дължимите суми е протекла законосъобразно по реда на ДОПК вр. ЗМДТ. Предпоставките за възникване на задължението за внасяне на ДНИ в бюджета са регламентирани както се посочи по-горе, в чл. 11 от ЗМДТ. Първата от тях е лицето да е собственик на конкретен недвижим имот, ползвател или концесионер. Издаденият АУЗД е мотивиран, обосноваван, в същия е посочена данъчната основа, въз основа, на която са определени задълженията. Този факт, кореспондира с изчисленията, извършени от компетентните длъжностни лица, които съдът намира за правилни и коректни. Видно от оспорения административен акт е, че недвижимия имот е идентифициран правилно, неговата квадратура е установена, с оглед представения акт за държавна собственост и събраните по служебен ред доказателства от административния орган, предвид което е определена и данъчната му оценка. Задълженията са определени ясно и конкретно за данъчен период 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г. В хода на съдебното дирене жалбоподателят не прояви процесуална активност, с цел доказване на своите твърдения, поради което доводите му останаха недоказани.

Неоснователно е и възражението на оспорвания за допуснати процесуални нарушения при издаването на оспорения административен акт, поради неизпращане на уведомление за размера на дължимите ТБО.

За възникването на задължението за Такса битови отпадъци не е предвидено изискване за издаване на нарочен акт от орган на администрацията. В разпоредбата на чл. 69, ал. 2 от ЗМДТ е предвидено, че общината уведомява лицата по чл. 64 /задължените лица за заплащане на такса битови отпадъци/ за дължимите от тях такси за съответния период и за сроковете за плащане. Това съобщение, обаче не представлява индивидуален административен акт, а самото съобщаване на размера на таксата на задълженото лице не е предпоставка за възникване на задължението, нито за издаване на индивидуален административен акт по чл. 107, ал. 3 от ДОПК. Съобщението по чл. 69, ал. 2 от ЗМДТ, респективно по чл. 107, ал. 3, изр. 1 от ДОПК има уведомителен характер и цели да улесни задължените лица и администрацията при заплащането, съответно при събирането на публичното задължение. В този смисъл, противно на изтъкнатото в жалбата, не е допуснато нарушение, обуславящо незаконосъобразност на оспорения в настоящето съдебно производство административен акт /в тази насока Решение по адм. дело № 7468/2012 г. и Решение по адм. дело № 14721/2011 г. по описа на ВАС/.

Неоснователно е и възражението, че при издаване на оспорения АУЗД, административният орган не е спазил изискването на чл. 62, предл. последно от ЗМДТ, като не е определил дължимата ТБО за данъчен период 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. по реда на чл. 66 от ЗМДТ за всяка услуга поотделно. Видно от изложеното по-горе, се установява, че дължимата сума за всяка година от процесния период е изчислена по реда на чл. 66 от ЗМДТ, като е изчислена стойността на всяка една услуга. Поради което, не е налице посочения от жалбоподателя порок.

С оглед на гореизложеното, жалбата срещу установените задължения за ДНИ и ТБО за данъчен период 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г. се явява неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена, а оспорения АУЗД в тази част потвърден като правилен и законосъобразен.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение. Жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение съобразно частичното потвърждаване на оспорения АУЗД /за ДНИ и ТБО в общ размер на главница и лихви 31 222.21 лв. за данъчен период 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г./, изчислено на

основание чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размер на адвокатските възнаграждения в размер на 3 880 лв. /три хиляди осемстотин и осемдесет лева/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,

Р Е Ш И:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН Акт за установяване на задължения по декларация № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г., издаден от Д. Д. Х., на длъжност старши инспектор в Отдел „Общински приходи - Искър“, Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, мълчаливо потвърден от Директор на Дирекция "Общински приходи", Столична община, в частта относно определените задължения за данък недвижими имоти и такса за битови отпадъци за данъчен период от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. в общ размер на 61 238 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалба на „Рулон–Искър“ АД – в несъстоятелност, ЕИК:[ЕИК], представлявано от постоянния синдик адвокат Д. Ш., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12, срещу Акт за установяване на задължения по декларация № ДИС21-ТД26-63-5/04.11.2021 г., издаден от Д. Д. Х., на длъжност старши инспектор в Отдел „Общински приходи - Искър“, Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община, мълчаливо потвърден Директор на Дирекция "Общински приходи", Столична община, в частта относно определените задължения за ДНИ и ТБО, ведно със съответните лихви - 31 222.21 лв., за данъчен период от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. от които данък недвижими имоти в общ размер на 18 469.39 лв. /главница в размер на 15 481.50 лв. и лихва в размер на 2 987.89 лв./ и задължения за такса за битови отпадъци за данъчен период в общ размер на 12 752.73 лв. /главница в размер на 10 855.82 лв. и лихва в размер на 1 896.91 лв./ , като неоснователна.

ОСЪЖДА „Рулон–Искър“ АД–в несъстоятелност, ЕИК:[ЕИК], представлявано от синдик адвокат Ц. М., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 12 да заплати на Столична община, сумата в размер 3 880 лв. /три хиляди осемстотин и осемдесет лева/., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: